

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De profectone eius ad partes Brabantiaë. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT X.

De profectioe eius ad partes Brabantia.

1. **A**Vdiens pius & humilis magister Gerardus, magnam ac celebrem famam venerabilis Domini Ioannis Rusebroec religiosi, prioris Viridis vallis prope Bruxellam, perrexit ad partes Brabantie per longinquitineris spatium, ad videndam sancti ac deuotissimi patris presentiam corporalem; vt quem opinione vulgata tantum, & ex librorum eius editione cognouerat, coram quoque positus oculata specie cerneret, ac viuientis in carne vocem gratiosam tantum Spiritus sancti fistulam, audiret sua verba resonantem. Assumpsit ergo secum reuerendum magistrum Ioannem Cele, rectorem scholę Swollensis, deuotum ac fidelem Iesu Christi amatorem, quorum erat anima vna & cor vnum in Domino, & grata vtriusque societas, & accensa voluntas, vt ad hominem Dei pariter proficiscerentur, spiritualis ædificationis duntaxat gratia.

2. Profectus est etiam cum eis vir quidam fidelis & deuotus laicus, Gerardus Calopifex dictus, dux angusti itineris, & indiuiduus comes huius felicissimæ profectiois. Venientes ergo ad locum Viridis vallis nomine, viderunt in eo non alta & curiosa ædificia, sed simplicitatis & paupertatis insignia; quæ cælestis regis nostri fuerunt vestigia prima, cum in orbem terrarum rex cæli ex virgine natus, processit inopia plenus. Intransibus autem monasterij portam, mox occurrit pater sanctus Prior deuotus, ætate grandævus, affabilitate serenus, ac morum honestate reuerendus, propter quem inguendum & visitandum venerant. Qui benignissimè aduentantes salutans, diuina reuelatione instructus, magistrum Gerardum proprio nomine appellauit & cognouit, quem tamen antea nunquam viderat. Salutatione igitur præmissa, hospites honestissimos secum ad interiora claustrum perduxit, & debitam humanitatis gratiam hilari vultu & corde lætiori eis exhibuit, tanquam Iesum Christum recepisset.

3. Mansit autem magister Gerardus ibidem paucis diebus, conferens cum viro Dei de sanctis scripturis, à quo multa secreta cælestia audiuit, quæ suum intellectum excedere fatebatur; ita vt cum regina Saba stupens diceret: *Maiores est sapientia & scientia tua (pater eximie) quam rumor, quem audiui in terra mea*, vicissim enim virtutibus famam. Post hæc, cum suis ad propriam urbem plurimum ædificatus repedauit, & tanquam mundum animal, audita mente pertractans frequenter intus ruminauit, & quædam ex his dictis, ne obliuisceretur, in scripta rededit, Cui etiam Deus obitum

amantissimi patris reuelauit, vt in compulsatione campanarū, multis ciuibus audientibus manifestauit: eiusque animam vna hora purgatam, ad cælestem gloriam transisse quibusdā amicis suis secretius indicauit. Sed nec ipse diu postea superuixit. Nam triennio ferè transacto, mortalitatis tempore carnis debitum Domino se vocante persoluit. Nec fuit otiosa huius visitationis peregrinatio, nec infructuosa tam sancti patris allocutio, sed viuæ vocis eius informatio fiebat nutrimentū amplioris dilectionis, & augmentum noui feruoris: sicut in quadam epistola, ad eosdem fratres de Viridi valle directa, testatur dicens: Intimè commendari desidero preposito & priori, cuius scabellum pedum, tam in hac vita quàm in futura, (quia anima mea ipsi præcunctis mortalibus amore & reuerentia conglutinata est) fieri concupisco. Ardeo adhuc & suspiro vestram præsentiam, & de spiritu vestro renouari, & inspirari, & mihi impertiri.

CAPVT XI.

De rigore eius in victu & vestitu.

I Domesticæ autè conuersatio eius qualis fuerit, paucis edicam. Ipse namque normā viuendi sibi statuit, & multa deuota exercitia compilando descripsit. Valdè sobrius in comedendo fuit: & penè omni die vno prandio contentari consuevit. Sōni necessitatem sic temperauit, vt septem horas pro quiete sufficere existimaret. Extra domum suam comedere, à quocumque etiā inuitatus, noluit: deuitans familiaritates secularium & longas epulationes diuitum, in detrimentum egenorum. Tam rigidè suum propositum tenuit, vt nemo eum inuitare aut molestare præcibus auderet. Et in hac cōscientia bonis viris sic placuit, vt malis omnem obloquendi tolleret ansam. Attamen aliquos pauperes Deo seruietes, & interdum vnum vel duos honestos burgenses, ad suam mensulam conuocauit ob instructionē vitæ melioris, quos vberius suauitate cælestis sermonis refecit quàm ferculis accuratis, quæ minimè præparauit. Siue enim solus siue cum hospite edebat, lectio sancta præibat, sermo edificatiuus ex ore mellito fluebat: aliàs, silentiū suum strictè tenebat.

2. Longè ab ore eius risus & iocus, lōgius detractionis nauus: aut, qui ad rem non pertinet, rumor secularis. Sermo eius sale conditus; & super omne delectamentum, Dei cultus & animæ salus sapiebat edenti. Inter hæc etiam mensæ cælestis in regno Dei, & dulcis societatis sanctorū, post grande huius mundi exiliū recordabatur: sicque hospites suos reddidit lætos in Domino, in corde cōpunctos. Habebat autem refectoriolum modicū,

in